

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

Wil jij gedoucht worden door je buurman?

Geplaatst op zondag 16 maart 2014 |

SHARE

Vandaag staat vermaatschappelijking van de zorg centraler dan ooit in het welzijnslandschap. Met vermaatschappelijking van de zorg wordt veel bedoeld, in essentie betekent het een toewijzen van verantwoordelijkheid voor de zorg naar de concrete samenleving. Het houdt in dat zowel de zorgvrager als de directe en brede omgeving mee de zorg op zich nemen.

Op zich is er niets mis met dit begrip. Tot je ziet dat vermaatschappelijking van de zorg gebruikt kan worden als een besparingsoperatie. Dan rijzen er heel wat bedenkingen en vragen.

In Vlaanderen staan we nog niet zo ver. In sommige buurlanden wel. De titel van dit standpunt komt van een artikel uit een Nederlands dagblad. In Nederland (maar ook in Groot-Brittannië) wordt vermaatschappelijking van de zorg en hulp enkel nog begrepen vanuit strikte besparingsoperaties. Vooraleer de overheid tussenbeide komt in de zorg moet je eerst een beroep doen op je familie of je sociaal netwerk. Het is zelfs een verplichting, wie geen beroep doet, krijgt ook geen hulp.

Vlaanderen vult de vermaatschappelijking van de zorg in vanuit een positievere benadering. Het wil de zorg efficiënter toewijzen en maakt gradaties in de zorgbehoefte. Zoals bij de integrale jeugdhulp waar toegangspoorten worden gecreëerd die ervoor zorgen dat niet iedereen zomaar grotere steun krijgt. Maar wie zorg nodig heeft, kan steeds een beroep doen op de buitenmurale zorg. Gezins- en thuisondersteuning wordt hierdoor de cruciale speler in het welzijnsverhaal.

Vermaatschappelijking van de zorg op die manier vertaald, houdt een andere manier van zorg verstrekken in en moet daarom ook op een andere manier gehonoreerd worden. Mantelzorg wordt binnen vermaatschappelijking van de zorg erkend. Mantelzorg was voorheen belangrijk, en dit verandert niet in het nieuwe denken. Alleen wordt mantelzorg vanuit familiale en sociale omgeving erkend als een partner in de zorg. Samen met de gezins- en thuisondersteuning zijn ze de twee steunpilaren van de Vlaamse zorg.

Deze twee steunpilaren moeten volgens het ACW dan ook verder uitgebouwd worden.

- Tijdskrediet bv. en andere vormen van zorgverlof moeten verder uitgebreid worden. Hierop kan er niet bespaard worden.
- Een erkenning van mantelzorg is bovendien zinvol.
- Gezins- en thuisondersteuning kan vandaag zijn opdracht niet aan. Een forse investering in deze ondersteuning is nodig als Vlaanderen vermaatschappelijking van de zorg echt wil invoeren.
- Niet enkel investeren, maar ook de relatie met residentiële zorg moet herbekeken worden. Binnen het woonzorgdecreet waren de muren al gedeeltelijk gesloopt tussen residentiële en thuiszorg. Deze moeten nu volledig verdwijnen.

De volgende Vlaamse regering staat m.a.w. voor een belangrijke opdracht. Willen we een positieve invulling geven aan vermaatschappelijking, dan is investeren de boodschap.

ACW - 11 maart 2014